

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
18:51	18:11	16:59	ירושלים
18:49	18:13	17:15	תל אביב
18:50	18:12	17:07	חיפה
18:52	18:13	17:17	באר שבע

פרשת תצוה | שושן פורים • ט"ז אדר תשפ"א • גליון 711

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

שלילי על פני הסתרה וחוסר יחס, מה שנקרא בשפת המהנכים "תשומת לב שלילית".

כך זה גם בין חברים ואוהבים, כאשר השיחות לא נושאות פרי והמריבות והוויכוחים מגיעים למבוי סתום, לעתים נוצר "נתק" שבו אחד מהצדדים מפסיק להתייחס לשני. והכאב גדול לשני הצדדים. הם היו מעדיפים שיחות קשות ומריבות על פני שתיקה רועמת.

ובגלל שזה הכלי הקשה ביותר לאבא ולמחנך - דווקא בגלל זה מתגלה בו האהבה הגדולה ביותר, מתגלה בו הציפייה העמוקה של המחנך שהבן יבין את המסר ויהפוך את הריחוק לשיא הקרבה ואת ההסתרה לתכלית הגילוי. וכן אצל חברים ואוהבים - אם האהבה היא אמיתית - הנתק הזה כל כולו אומר רצון ובקשה להתקרבות ולחידוש הקשר ביתר שאת וביתר עוז. זהו נתק שכל כולו אהבה וחיבור.

הימור מסוכן

גזירת המן הרשע, שהייתה שיא הסתר הפנים כמו שלימדו אותנו חכמינו, באה אחרי סדרת תוכחות ועונשים של מאות שנים. עשרות פרקי נבואה מוכיחים את עם ישראל החל מימי הנביאים שהיו דורות רבים לפני החורבן, דרך גלות עשרת השבטים ועד לחורבן עצמו, ולגלות הקשה שבעקבותיו. אחרי שכל זה לא עזר, והקדוש ברוך הוא כבר השתוקק וציפה לקרבה מחודשת לחידוש הקשר והאהבה - אז השתמש הקדוש ברוך הוא ב"נשק יום הדין" - הסתרה נוראית ומפחידה שכמה לא היה מימות עולם.

אבל הסתרה היא גם הימור, כי יש בה סכנה גדולה מאוד. הסכנה הגדולה שבהסתרה היא שהחנך יפרש את ההסתרה כדחייה, כאילו המחנך כועס עליו או שונא אותו, ובמקום קירוב יקרה כאן ניתוק סופי ומוחלט. המחנך צריך הרבה אומץ בתלמיד כדי להשתמש בהסתרה, והתלמיד צריך הרבה אומץ במחנך ובאהבה האינסופית שלו אליו כדי לעמוד בניסיון ההסתרה ולהפוך אותו

לאור הדברים שכתבנו, נחשוף עומק חדש בקשר לנס פורים. אחד ה"אֲמִינִים" החמורים ביותר בתורה הוא הָאֱמִינִי: "ואנוכי הסתר אסתיר פני". כל רצונו הוא קשר עם ה' וכל רצונו של ה' הוא לגלות לנו את פניו - "אר ה' פניו אליך, ישא ה' פניו אליך". לכן הדבר הקשה ביותר הוא הסתר הפנים.

אבל בפורים, כפי שנסיב, מתגלה שהסתר הפנים הוא לא עונש ולא

הרחקה חלילה - אלא הוא "כלי חינוכי" בו ה' משתמש כדי לקרב אותנו, כי זו כל כוונתו: תמיד רק לקרב! בפורים מתגלה שההסתרה היא לא שנאה, אלא היא האהבה בהתגלמותה.

נתק שכולו חיבור

הסתר הפנים הוא הכלי הקשה ביותר לאבא ולמחנך. כאשר הגערות והעונשים לא עוזרים, וכאשר המחנך מתאכזב שוב ושוב, לבסוף הוא פשוט מתעלם מהבן והתלמיד ולא מתייחס אליו. זה כואב לבן וכואב שבעתיים למחנך. כי זהו כלל ידוע בחינוך, שהילד מעדיף שיצעקו עליו וייתנו לו עונשים מאשר שלא יתייחסו אליו כלל. הרצון ליחס כל כך עמוק אצל האדם שהוא מעדיף יחס

מאמר ראש הישיבה

מחנך לחיים

שהרגיש המחנך הרחום.

איום מפחיד או כלי עוצמתי

מה הקשר של כל זה לפורים?

הסתר פנים הוא לא עונש ולא הרחקה חלילה - אלא הוא "כלי חינוכי" בו ה' משתמש כדי לקרב אותנו.

הזכרונות המתוקים ביותר

אצל אנשי חינוך אמיתיים אין עונשים. גם במה שאנחנו קוראים 'עונש', כלומר פעולה שהמחנך נוקט לנוכח התנהגות של החניך שאינה במקום - אין כוונת המחנך בפעולה זו "להוציא את העצבים" או להתנקם בתלמיד, לגרום לו לסבול, וכדומה. כי מחנך כשמו כן הוא כל כולו מקשה אחת של חינוך. כל מעשיו נובעים תמיד מאהבה וכל כוונתו היא תמיד תועלת החניך, להדריך ולכוון וליישר אותו כדי שצליח בחיים.

לפעמים אין לתלמיד מספיק שִׁקְלָל להבין את זה בגיל הצעיר, אבל מי שזכה למחנך אמיתי בחיים - כשיתבגר תמיד

יזכור בערגה לא רק את הטילים והפרסים, אלא גם את הגערות ואת ה"עונשים". הוא יעריך את המחנך שלו בעיקר ודווקא על היחס שלו אליו בזמנים הפחות נעימים, כאשר הוא, התלמיד, לא התנהג יפה, כאשר היה צורך לגעור בו ולהעניש אותו, הוא יזכור את המבט חסר הסֵבֶר אבל המלא באהבה, את השיחות העוקבות היוצאות מן הלב, ואת העונשים שעוררו אותו להבין את חומרת מעשיו ולהשתנות בעומק אישיותו.

אלה יהיו הזכרונות המתוקים ביותר כי בהם התגלתה האהבה הגדולה של המחנך לתלמידו. לאחר שנים יבין החניך שהכול היה לטובתו, ושהכול נבע מאכפתיות אינסופית, הוא יבין שעד כמה שהוא הרגיש צער כילד בגלל הגערות והעונשים - זה כאין וכאפס לעומת מה

המשך בעמ' 3

באהבתי

מחכה לך
מתנה

בדיחות הדעת

מאתים ושמונה בנים היו להמן הרשע, מהם נתלו רק עשרה. מדוע? רחמנות על הבעל-קורא. אם היה צריך לקרוא מאתים ושמונה שמות בנשימה אחת היה נחנק.

ועוד בדיחה לכבוד פורים:

מדוע הלשין מרדכי לאחשוורוש על בגתן ותרש, וכי מה היה אכפת למרדכי שירעילו את אחשוורוש הגוי? אלא שבגלל הלשנתו נתלו שני גוים - רווח נקי של גוי אחד.

העלון מוקדש להצלחת יהודית תהילה בת גמרה יוגב דוד בן נינט

איתמר בן אורית לזרע של קיימא

להקדשת העלון: 02-5308000

אם אימו של יוסי תכפה עליו לתת לאורח את המשאית, ייתכן והשקט ישוב לשרור בחדר. אבל בתוך השקט המלאכותי הזה, עלולה להיפגם העצמאות שיוסי מנסה לגבש לעצמו. אם "חובת הוויתור" בכוח תמשך על יוסי, הוא ייהפך ל"צל" של עצמו.

עצמאי ומוותר

מניין יוסי ילמד לוותר? אל דאגה. כאשר אנחנו ההורים נראה לו תמיד דוגמא אישית של וותרנות ושל נכונות אמיתית לתת לאחרים ולהיטיב עמם, וכאשר נתמיד בהדגמות שונות לספר סיפורים על ילדים וותרנים ועל ידי מבצעי עידוד של וותרנות מצד יוסי, ילמד גם יוסי לוותר. לסיכום, ה"לא" של הילד, הוא אינו ביטוי של מרד, הוא ביטוי של "עצמאות".

אליבא דאמת, כל עצמאות, במידה מסוימת- היא מרד. אלא שכאן המרד די עדין וגם בלתי נמנע. חבל לנו לנסות להתנגש ברצון של הילד לגלות את עצמאותו ובטח שאסור ללעוג לו, או להשפיל אותו בשעת מעשה כמו להגיד לו: "אתה מתנהג כמו תינוק", "אתה ילד רע" וכדו'.

תהליך ההבראה של ההתנהגות המרדנית, תוך כדי גילוי העצמאות של הילד הוא עניין שלוקח זמן ועל כן עלינו להתאזר בסבלנות.

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק ג'

הורים יקרים, בשבוע שעבר דיברנו על "מחלת הילדים" של הגיל הרך המתבטאת בעיקר: בסירוב כללי לדברי ההורים, מרדנות ועקשנות, הבאים לידי ביטוי ב"לא" של הילד. על כל פעולה הוא יגיד לנו "לא". לא רוצה להתלבש, לא רוצה להתקלח, לא רוצה לאכול וכדו'.

אסור לנו להתרגש מהתנהגות הילד. אך באותה מידה, אסור להזניח אותה. יש לטפל ב"מחלה" ולסלקה, אך לא בבהלה, לא בלחץ, (לא מתים מזה) אלא מתוך מתנות ועבודה ארוכה. "תהליך ההבראה" ממחלת הילדים של המרדנות בגיל הרך, הינו ממושך וכולל עבודה, איפוק, תמיכה, הבנה ובעיקר סבלנות.

"לא רוצה"- משמע אני קיים

ראשית דרכו של האדם בעולם כרוכה בתלות מוחלטת, שהיא ההפך הגמור מעצמאות. כאשר הילד נולד, מתרחשת אומנם הפרדה פיזית מן האם, אך בפועל נותר התינוק תלוי כל כולו במי שמטפל בו. בכל יום שעובר, התינוק חותר לכיוון ההתבדלות המוחלטת ממי שמטפל בו. בתחילה אומנם הוא נדהם לגלות כי הוא ואימו אינם ישות אחת, אולם אחר כך הוא אפילו מתחיל ליהנות מן הגילוי הזה.

"ניצני עצמאותו" באים לידי ביטוי כבר בשלבים הראשונים לחייו, כאשר הוא מסרב למה שמכתיבים לו, לדוגמה: כאשר הוא קומץ את השפתיים, כ"הבעת סירוב" להכניס את הבקבוק לפיו - הוא חווה בכך עצמאות. כאשר הוא מסרב לאכול, הוא בעצם משדר לנו: "אתם רוצים שכעת אני אוכל, אך לי יש רצונות משלי". בהמשך חייו, הוא כבר מפתח לעצמו אפשרויות שונות על כל עניין ומקרה בכדי לגלות בהם את עצמאותו. הצהרת העצמאות של הילד כאשר הוא אומר "לא" היא הביטוי של יכולתו לבחור ולהשתמש ב-"כוח הבחירה". כוח הבחירה, היא האפשרות שה' יתברך נתן לנו, להיות אנחנו עצמנו ולא "שיכפול" של מישהו אחר, ואפילו אם המישהו האחר הזה הוא ההורים.

מלחמת העצמאות

השאיפה לעצמאות, נטועה בילד מרגע "שננער ממעי אימו". שהרי- "לפתח חטאת רובץ". היצר הרע של

המשפט "אני לא רוצה" נאמר על ידו בכל אפשרות. המרדנות של הילד, מגלה את ה"אני" שלו ובונה את האישיות העצמית שלו.

תקופת "הגיל הרך", היא תקופת "בין השמשות" לא יום ולא לילה, פעם רוצה ופעם לא. פעם אוהב ופעם שונא, הילד נתון למצבי רוח משתנים ועליו להתאזר בסבלנות, להשתדל לא להפריע לו בזמן "ההתקפה", להעניק לו חום ואהבה, להתפלל עליו הרבה ובעיקר להפנים שהמחלה הזו עוברת בד"כ לבד כאשר הוא גדל בצורה בריאה, ולהורים שבע"ה לא עושים טעויות בחינוך.

עצמאי או וותרן

והנה סיפור להמחשה: יוסי בן השנתיים יושב עם אימו בחדרו ומשחק, לפתע נכנסים אל החדר אורחים- השכנה ובנה בן השלוש. האורח הצעיר מתקרב באיטיות אל הצעצועים, חומד לו אחת מן המשאיות של יוסי והוא כבר משחק בה בהנאה. יוסי הקטן מתקומם, "זה שלי" הוא צועק וחוטף בכח את המשאית, שני הילדים פורצים בבכי. אימא של יוסי מסמיקה, השכנה מנסה להתנצל ושתיהן תוהות בקול: מה קרה ליוסי? הרי בדרך כלל הוא "ילד טוב". יוסי אכן ילד טוב. הוא אינו בעל מידות רעות, הוא אינו רכושן או לא יודע לוותר. יוסי פשוט מבקש להביע את עצמאותו.

בשמירה על חפציו, הוא מבטא את הצורך שלו להגדיר את הטריטוריה שלו ואת הדברים השייכים לו כדי לחוש את עצמו כעצמאי.

הזמן חוג בית- ללא עלות
מסבחר תלמידי הרב שלום ארוש

אזכרות, חנוכת בית
הרצאות וערבי התחזקות
נושא על פי בחירתכם- שלום בית, אמונה
סדנאות, העצמה אישית, ליקוטי מוהרן וכו

— 058-4180994 —

**חלל בית
זו מתנה**

בכנס את הבוכה לביתך!

ילדון חידודון

על מי ובאיזה הקשר נאמר: "הם לא עשו אלא לפנים, אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמם אלא לפנים?"

תשובה פרשת יתרו: תשובה: בפרשתנו (רש"י כ"ג) "ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערוותך עליו" וברש"י והרי דברים קל וחומר, ומה אבנים הללו שאין בהם דעת להקפיד על בזיון אמרה תורה הואיל ויש בהם צורך לא תנהג בהם מנהג בזיון חבירך שהוא בדמות יוצר ומקפיד על בזיון על אחת כה וכמה.

זוכה פרשת יתרו: נדב דדון, ירושלים

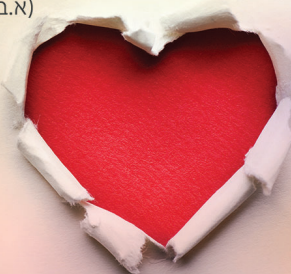
al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש דגים
- שמחה -

אדר

על ידי שמחה נפתח הלב.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

מתנות התודה המופלאות שקיבלתי

שיש לי, על הרצון שלא התממש, על החלום שלא התגשם, הודתי והודתי ולסיום אמרתי את פרק "מזמור לתודה פעם אחר פעם.

הנחתי לעניינים והמשכתי את מרוץ החיים.

לאחר תקופה של שנה ויותר, יום אחד הגיע אבא, אסף את כל בני המשפחה ושאל את החידה: "מי יודע מה נולד לנו במשפחה?"

אחי הקטנים מייד זעקו: "בן, בן, אנחנו רוצים עוד בן". ואני מן הצד קראתי: "בת!".

אף אחד לא צודק, תמהנו בליבנו, איך ייתכן אז מה זה יכול להיות??

ואז אבא גיל לנו את החידה המסתורית.

ילדים יקרים, הקב"ה שלח לנו מתנה נפלאה, זוג תאומות בנות מתוקות.

קריאות השמחה וההתרגשות גאו ועלו מפיו ומליבי.

תפילתי התגשמה, תודתי התקבלה זכיתי לישועה מכופלת וכפולה. ושמחה רבה במשפחה...

אמרתי תודה והתברכתי בתאומות מתוקות.

אני אחות בכורה, בת יחידה, אחרי יש ארבעה בנים חמודים ומעיינים. כיום אני בת 12.

אבל החלום שלי מאז שאני קטנה זה שתהיה לי אחות, אפילו אחת. בכל מאודי חלמתי על האחות, איתה אשחק, בה אטפל, יחדיו נשתעשע, ואולי היא תהיה התינוקת שלי ורק שלי.

אך עם השנים נחלתי אכזבה, כי בכל פעם שאבא היה מגיע לבשר לנו על התינוק החדש, התשובה הייתה: "נולד לנו בן נוסף..."

לפני כשנתיים בערך קראתי בעלון חוס של חסד על סיפורי התודה לילדים, קראתי איך ילדים מודים ונושעים, מודים ותפילתם מתקבלת, מודים ורואים ישועה.

חשבתי לעצמי: "אם הם יכולים ודאי גם אני יכולה לפעול עבורי ישועה."

כך עשיתי את חוק התודה. תודה להשי"ת על משפחתי הנפלאה והמבורכת, על הורי ואחי היקרים ועל כך שמאוד רציתי אחות ותמיד קיבלתי עוד אח.

הודתי על כך שחסרה לי האחות ועל הקושי

מדור ילדים שעשועון מגוון

פורים מסתור

בכל שורה רוחבית מצאו מילה הקשורה לפורים, מיחקו אותה, מהאותיות שנשארו, הרכיבו פסוק הקשור לזמן.

כ	א	כ	ס	ה	ת	י	ר
ה	ע	ש	ה	מ	ל	נ	א
י	מ	ג	ש	י	ל	א	ה
מ	ר	ש	ד	ר	כ	י	ה
מ	ל	ש	כ	ו	ח	ש	נ
מ	פ	ש	צ	ב	ת	י	ה
ק	ת	ר	ר	ש	ו	י	ש

המילה:

הפסוק:

זוכה פרשת יתרו: משה יהודה, בני ברק.

פטרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מיזחד פורים

כל הסיבות לשמחה:

(א.ב. של החיים)

כשאדם שמח הוא
מפרש את המציאות
נכון ובוחר נכון.

השמחה של החצוה-
הערך שלה הוא
פי מליארד מעצם
החצוה.

התפילה בשמחה
מסוגלת לפעול יסודות
יותר מהתפילה שהיא
בדמעות.

השמחה היא הקשר הכי
טוב עם ה' יתברך,
ועל ידה מרשים נועם ה'
כאור פני מלך חיים.

אדם שהולך עם חיוך
מחיה אנשים, ובכנות
זה נמשכים לו חיים
טובים.

השמחה היא
הקוטא האישית
החשובה ביותר
בחינוך ילדים.

חיזוקון

לומדים הלכה

חודש של ישועות

חודש אדר מסוגל
לישועות גדולות
יותר מכל חודש אחר
ולכן אם יש משפט
ליהודי עם גוי,
ישתדל שהדיון יתקיים
בחודש אדר
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

הסידור החדש של הרב שלום ארוש מנחה וערבית

עם ביאור "לב שלום"

חדש!

הזמנות לכל מטרה:
052-2240696

ליקוטי מוה"ר

להזמנות: 052-2240696

המסר של הרב שלום ארוש:

רבי נחמן אמר שנספר של חורג ארבעה
והוא שיהיה צדק וישרא יגיע למקום הנכון של
יבא משה
כל מי שירקנו ספרים זיכרון אור
יבנה שיהיה לו תענוגות אחדות
ורבנו יבנה שיהיה לו תענוגות אחדות
ואני בקין אבא לא בננו רבני
שיהיה לו יסודות ונרבה ונעלה את
הבנינוע: לומר אמן

"כל מי שיקנה 10 ספרים ויפיץ אותם
יזכה שיהיה לו ולמשפחתו שמירה והצלחה"

תפילה לפני שתיית היין בפורים

ממורנו הרב שלום ארוש שליט"א

הכנה לשתיית היין ביום פורים הקדוש, תפילה נוראה שיש לומר לפני כל כוס וכוס:

בשלמות את קלפת המן עמלק. שלא אתגאה ולא ארגיש עליונות על שום אדם בעולם. שאזכה על ידי שתיית היין לזכה משמחו, שאזכה ליין המשמח. ואזכה על ידי היין של פורים, לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים. ואזכה להיות בשמחה תמיד בכל לב ולשמח גם אחרים. ותצילני מ'לא זכה משממו'. ותצילני מעצבות ומהמדמה, שעל ידו בא שממון שהוא שגעון, שהוא השכרות. ותצילני מ'מין המשכר ושיטבטל ממני פגם עץ הדעת בשלמות. שאזכה על ידי שתיית היין הזה, לברור המדמה ולתקון המדמה, שיהיה המדמה נכלל בקדשה ונתהפך מהרה לטוב. שאזכה לאמונה ישרה דקדשה בשלמות. שאזכה לבוא ליראה עלאה דעלאה, שאזכה על ידי שתיית היין להתעורר מהשנה בגשמיות וברוחניות. ותשמרני שלא אפל לשנה בגשמיות וברוחניות. ותרחם עלינו שלא תזיק לנו שתיית היין הזה, לא בגוף ולא בנפש. ונזכה להכניע ולגרש ולעקר ולבטל מאתנו קלפת המן עמלק וזהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם. ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר, קדשת שער החמשים. ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כלה, לשמח תמיד בה' יתברך בשמחה וחדוה רבה מאד באמת. שנזכה לקדשת וטהרת ה'פרה אדמה' ולקדשת פסח באמת, ולא נכשל במשהו חמץ כל ימי הפסח.

X2 { ויהי נעם א-דני א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

* יש לומר תפילה זו בכוונת הלב אמתית ולא לשתות אפילו טיפת יין ללא אמירת הלשם יחוד.

* אפשר לשתות כוס נוספת, בתנאי שיודעים ומרגישים שנחזיק מעמד וזה רק יועיל לנו ולא ח"ו ההיפך.

* כל התיקון הוא רק על ידי שתיית יין בלבד ולא שום משקה חריף אחר.

הריני מקשר את עצמי בשתיית היין הזה, ביום פורים הזה, לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא מברסלב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הוי"ה ברוך הוא אות יו"ד באות ה"א באות וא"ו באות ה"א ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הריני מוכן ומזמן לעשות רצון ה' יתברך לשמע לדברי חכמים, אשר צוה לשתות יין ביום פורים, כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך. ויהי רצון מלפניך י-ה-ו-ה א-להינו וא-להי אבותינו שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש'. שאזכה להיות מקשר תמיד עם ראש בני ישראל, שאזכה לתקון המוחין, וחנוני מאתך חכמה בינה ודעת, לדעת שכל מארעותי הם לטובתי. ואזכה לעלות על ידי השתיה של פורים לשכל עליון וגבוה מאד ולהמתיק את כל הדינים שבועולם, ואזכה שיהיו לי תמיד מוחין דגדלות, שאזכה לדעת שאין עוד מלבדו, לחיות את אפסיותי, שאזכה לענוה, למחילת עוונות ולתקון הברית והיסוד. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לעלות אל בחינת זכרון, לזכר את מעשה עמלק. לעלות אל מקום ששם כלו טוב. ותצילני מ'לא זכה נעשה ראש', שבעולם לא יהיו לי מוחין דקטנות, ולא תהיה לי עצבות, ותבטל ממני

פורים שמח!!!

**באדיבות- מוסדות
"חוט של חסד"**

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

אסתר המלכה

המלך הפנימית נוכח בית המלך - בכל מקום שכתוב "המלך" סתם זהו הקדוש-ברוך-הוא, "ותעמוד" - אין עמידה אלא תפילה, "נוכח בית המלך" - נוכח בית המקדש.

ואף כשעמדה ממש לפני אחשוורוש, היא לא ראתה אותו כלל ולא פנתה אליו בדבריה, כי ידעה שכל הגזרה היא מלמעלה והוא בסך הכל 'בובה' על חוטים, שפירושו ששום דבר לא תלוי בו והוא לא קובע כלום, ולכן אין טעם לפנות אליו. ואדרבה, אם תפנה אליו ותסמוך עליו, עלולה המפלה לבוא דווקא על ידי כך, שהרי זהו כלל באמונה, שכאשר אדם סומך על איזה דבר מלבד ה' יתברך, מפלתו תהיה דווקא על ידי אותו דבר שסומך עליו (חובות הלבבות). לכן שמה לגד עיניה רק את ה' יתברך, ורק אליו היא פנתה.

מכאן לומדים הנהגה כללית לכל אחד, שכאשר יש לו איזה עסק עם בשר ודם, לא יסמוך עליו כלל, רק על ה', כי אם יסמוך על אותו אדם, אזי דווקא ממנו תבוא מפלתו. לכן, אשה שרוצה להשפיע על בעלה באיזה עניין, תדע שהלב שלו ביד ה', כמו שכתוב (משלי כא): "לב מלך ביד ה'", ובמקום לפנות אליו, תפנה אל ה'. אם תנסה האשה לפנות אל הבעל ולשנות את דעתו או התייחסותו לאיזה עניין, ותסמוך על כך שתדע איך לשכנע אותו או לרצות אותו לשמוע בקולה, אזי נכונה לה מפלה והמצב עלול להחמיר עוד יותר. אלא צריכה לסמוך על ה' ולהתפלל תפילה קצרה, שה' ייתן לה לדעת שהכל בגזרתו יתברך, ושה' ייתן לה את מבוקשה שהיא צריכה לקבל דרך בעלה, ואז בוודאי תהיה לה הצלחה בפיוס ושכנוע.

ביטול הכפירות היה על ידי הבחינה של אסתר, כך בכל בית, העיקר תלוי דווקא באשה, וזה דבר שרואים בחוש, שכאשר האישה היא חזקה באמונה ופונה אל התפילה, אזי זה מאיר בכל ביתה ובני הבית גדלים כשהאמונה מושרשת וזורמת בדמם, ובוודאי כולם מקיימים את התורה מאהבה.

והנה אסתר המלכה בכל ענייניה, מהנהגותיה הכשרות והצנועות עוד בהיותה בבית מרדכי, ועד להנהגותיה המופלאות בעת שהיתה כלואה ב'כלוב הזהב', בארמון המלך אחשוורוש, ניתן ללמוד ממנה תילי תלים של הלכות - מה היא אמונה; תפילה; מסירות נפש; ביטחון; צניעות; חכמת חיים ועוד ועוד. ואנו ננסה לעמוד על חלק מהמידות הנפלאות הנלמדות מאסתר.

אסתר המלכה היתה דבוקה באמונה בשלמות, היא לא ראתה את אחשוורוש כלל, ורק ה' יתברך היה לגד עיניה. וכשכתוב (אסתר ח): "ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותיפול לפני רגליו ותברך ותתחנן לו..." - אין פירושו שהתחננה לפני המלך אחשוורוש, חס ושלום, אלא מדובר על תפילותיה ותחנותיה לפני מלכו של עולם.

וכן מובא בזוהר הקדוש (בהר קט): "ותעמוד בחצר בית

אחת הנשים הגדולות ביותר שהיו בכל הדורות היתה אסתר המלכה. רבינו הקדוש מבאר (לקוטי מוהר"ן י'), שמרדכי ואסתר בדורם היו כמו משה בדורו, שכשם שמושה היה הצדיק שבדורו, ובו היה תלוי ביטול חרון-האף שבא בגלל פגם עבודה זרה, דהיינו גאווה וכפירות, כך מרדכי ואסתר בדורם היו ביחד "הצדיק שבדור", שבהם היה תלוי ביטול העבודה זרה והכפירות, והם שביטלו כל חרון-אף והגזירה הנוראית שהיתה תלויה על ראשם של ישראל באותו הדור.

ומבואר שם עוד, שאף שבאמת תיקון העבודה זרה נעשה על ידי שניהם ביחד, דהיינו גם על ידי מרדכי וגם על ידי אסתר, אך בעיקר הוא תלוי באסתר, כי הבחינה של אסתר היא יותר גבוהה מהבחינה של מרדכי, ועל ידיה בעיקר התבטלו הכפירות ונותרתה האמונה, וזכו ישראל לקבל את התורה מחדש מאהבה. לכן נקראה המגילה על שמה דווקא - "מגילת אסתר", ולא "מגילת מרדכי" או "מגילת מרדכי ואסתר", כי עיקר הנס והישועה היה על ידיה.

וזאת צריכים לדעת, שכל אישה ובעלה יש להם את הבחינה הזו שהם הצדיק של ביתם, ועליהם מוטל לבטל כל הכפירות ולהרבות את האמונה בביתם, וכשם שעיקר

הרה"ק ר' אלכסנדר זיסקינד - יסוד ושורש העבודה זיע"א י"ח באדר

לאורם נלך הילולא דצדיקא

שמדובר בהגר צדק הגרף פוטוצקי (י"ד) בעלילת שוא, ויום הגרדום נקבע ליום גנוסיא שלהם שחל ביו"ט שני של גלויות. יהודי העיירה חששו לפרעות ולא יצאו מבתיהם. אולם רבי אלכסנדר זיסקינד שם נפשו בכפו ויצא למקום ההריגה, עודד את הקדוש ברגעיו האחרונים וענה אמן על ברכתו "המקדש שמו בריבים".

על אף שלא היה נמנה על עדת החסידים, אך היה מאוד נערץ עליהם, וכמו שרואים שהתכתבו עמו גדולי החסידות, וכמו שמובא בספר קול שמחה לבית פשיסחא האיגרת ששלחה אליו, בחיבה רבה ובהערצה רבה, וכך כותב לו הרה"ק ר' שמחה בונם מפשיסחא זיע"א: "לכבוד יד"נ ולבני הרב הגאון החריף המפורסם החכם השלם שמו נודע בשערים: "כבוד שמו מו"ה אלכסנדר זיסקינד נ"י".

אחר שזה שנים עד ביאת גואל אשר כבוד תורתו שוכן בתוך חדרי לבבי ורעי במצפוני מורשי רעיון, אדברה אליו הפעם כמו אל לבי, כתיב בתוך עמי אנכי יושבת וכתוב מרחוק ה' נראה לי, ...וברוך ה' שהחיינו וקיימנו שיעלה זכרוננו לפני אדון כל אולי חנונים נהי' להוציאנו מאפילה לאורה בעז"ה לא נשכח כבוד תורתו מלבינו ומלב אנשי חברתנו לזכרון לטובה וה' ברחמי יתן לו שמחה וחיים וכתובה וחתימה טובה לו ולנאשי ביתו ולכל עירו:

וכה כותב הוא בהקדמה לצוואתו: בני אהובי, הגם שכבר חברתי חיבור מעניין עבודת יוצרנו ובוראינו ית"ש ויתעלה זכרו לעד, שקראתי שמו: "יסוד ושורש העבודה, ולא ללמד בשבילכם לבד יצאתי שם, אלא על הכלל כולו, שעל כל איש מעם קדוש הישראלי חיוב לקיים בכל מה שכתוב שם כפי שבארתי שם טעמו ונימוקו בכל כוונה וההתנהגות הנזכר שם. זכותו תהא מן וציה עליו אכ"ר.

הרה"ק רבי אלכסנדר חי בשנות ה'ת"ק, עלה ונתעלה במעלות התורה והקדושה, ולא הסיח דעתו אפילו רגע אחד מדביקות בבורא. נוהג היה לעסוק בגמילות חסדים עם עניים, ואף היה לווה כסף מגבירים עשירים לצורך כך.

מסופר עליו שלא עבר עליו חצות לילה בשינה, וכך גם ניתן ללמוד מתוך הנהגתו בספר הק' "יסוד ושרש העבודה" שהינו ספר חובה לכל מבקש ה'.

הגר"א מוויילנא זצוק"ל התבטא עליו: "רבי אלכסנדר זיסקינד גדול כספרו, וספרו גדול כמוהו". וכ"כ התבטא עליו סגורו של ישראל ר' יצחק מברדיטשוב בהסכמה לספר כי חזקת המחבר היא "שיכנסו דבריו בלב שומעיהם.. להחזיק במוסר ה' ויראתו".

חיבה מיוחדת היתה לר' אלכסנדר לארץ ישראל, ואף שלא זכה לעלות אליה בעצמו, היה מכתת רגליו על מנת לאסוף כסף עבור יושבי ארץ הקודש, ואף מסופר שבשל שהעביר כסף ארץ ישראל ישב בתפיסה למשך שנה וחצי, שכן במדינתו נחשבה העברת כספים למדינה זרה עוון חמור, אך רבי אלכסנדר לא שת לבו לסכנה, וכשנודע הדבר לשלטונות נתפס ונידון למאסר. רק לאחר כשנה וחצי עלה בידי יהודי הוראדנא לשחררו. משנשתחרר, המשיך בעבודת הקודש של איסוף הכספים. כאשר העירו לו על הסכנה שבדבר, אמר: "אין עניי ארץ הקודש צריכים לרעוב בגין סכנה זו".

וכן כתב בצוואתו לבניו: "בני אהובי, תשוקתכם יהיה בתמידות ליטע לארץ הקדושה. ובוודאי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו...".

וכן מסופר עוד על מסירות נפשו שיום אחד נידון יהודי (י"א

קו האמונה
02-6444250

ישנו עם אחד מכוזר ומפורד והתשובה שלנו:
אהבת חינו
אני אוהב כל יהודי

רכישות מוצרי "אני אוהב כל יהודי"
050-9931931
נא להתקשר בין השעות: 9:00-15:00

"וציוונו לקדש שמו ברבים"

לגילוי.

ויכוח על בגדים

בשביל זה היה צורך בצדיקים נוראים כמו מרדכי ואסתר שלא התבלבלו משום הסתרה.

המן גזר להשמיד את כל היהודים ביום אחד בלי להשאיר שריד ר"ל הל"ת. אין גזירה קשה מזו. כאשר התפרסם דבר הגזירה מרדכי קרע את בגדיו ולבש שק ואפר ואילו אסתר שלחה לו בגדים. ונשאלת השאלה המעשה של מרדכי מובן, אבל מה אסתר רוצה וכי היא חשבה שאין לו בגדים?

הרבי מקלויזנבורג מבאר שאסתר בעצם אמרה למרדכי שבעת צרה וגזירה קשה - נראה ככל שתהיה - זה לא זמן לשק ואפר אלא זה דווקא הזמן לשמוח ולהתחזק בכך שה' אוהב אותנו ושהכול לטובה. ולדברי האדמו"ר אסתר סברה שצריכים ללבוש בגדי שבת ולרקוד ברחובות ואפילו לעשות גלגולים וכל מיני שטויות מרוב שמחה!

והיא עוד טענה כלפי מרדכי שהמעשה שלו עלול לסכן את עם ישראל, כי כפי שכתבנו, אם עם ישראל ישכחו כמה ה' אוהב אותם ויפרשו את הגזירה כאילו ה' מאס בהם חלילה - אז באמת עם ישראל בסכנה נוראית. אבל אם יציאו בריקודים, אז כולם יתחזקו בהרגשה שאין כאן עונש אלא יש כאן אהבה גדולה שמתגלה דווקא בגזירה הזו כמו תוכחה של אבא אוהב - וזה עצמו יבטל את הגזירה.

ה"טירות" של אסתר

ומאיפה אסתר קיבלה את ההבנה הזו, ואת ההתייחסות והכוחות האלה? הכול מתחיל בחיים האישיים של אסתר. החיים של אסתר היו קשים מאוד. לאחר שנים של יתמות מאב ואם היא נלקחת בכוח ובאכזריות לארמון של אחשוורוש, למקום שהיה ההיפך הגמור ממהותה ומאמונתה. היא מבלה את כל חייה במקום החשוך ביותר שיכול להיות עבור צדקת בסדר גודל כזה.

אומר על כך רבי נחמן מברסלב שמרדכי היה הולך בכל יום לבית הנשים כדי לחזק את אסתר ולהפוך לה את ההסתרה לדעת. להסביר לה שכל ההסתרות הן קריאות חיבה מה' - כדי שלא תשכח שה' אוהב אותה. וכך היא התחזקה במשך שנים של הסתרה.

ובזכות זה רק אסתר הייתה יכולה לראות את האור שבתוך החושך הגדול של גזירת המן הרשע ולגלות את ההסתרה. רק אסתר ידעה היטב מה לעשות בעת כזאת: להתחזק בידעה חד משמעית שה' אוהב אותנו תמיד כי אבא עושה רק טוב לבנים שלו!

נמצא שהחזיקים הנפלאים שמרדכי חיזק את אסתר במהלך שנים ארוכות של הסתרה - לבסוף הושיעו את כל עם ישראל, והפכו את החושך הנורא לאורה ושמחה וששון ויקר, והגזירה הקשה הפכה לאור ולסמל לדורות, לזיכרון מתוק, לאור נפלא שלא היה כמוהו, לאור גדול יותר מכל החגים והמועדים, לאור של גאולה גדולה!

בברכת שבת שלום ומבורך

של אהבה

מיוחד את האסיר אליעזר, בבית עודד אותו וחיזק ייכשל חלילה וימיר את דתו, אלא ימסור את נפשו בגאון ובשמחה על קידוש השם ויזכה למדרגות הנשגבות השמורות למקדשי שמו יתברך ברבים.

בנוסף לימד בעל "יסוד ושורש העבודה" את הנידון למוות את הברכה המיוחדת שיש לברך בעת גדולה שכזו: ברכת קידוש השם. בנוסף לדיני הברכה, לימד אותו רבי אלכסנדר כוונות שיכונן בעת הברכה.

פסק הדין נקבע ליום השני של חג השבועות שנת תק"ן.

יהודי הורודא הסתגרו בבתייהם בחשש, שמא לאחר הוצאת גזר הדין אל הפועל יתפזרו הגויים חמוסי המוח בעיר ויעשו בהם שפטים.

בעיצומו של חג השבועות, בעת תפילת מוסף, חמק הגאון רבי אלכסנדר זיסקינד מבית הכנסת החוצה.

הוא עמד מרחוק - תוך סכנת נפשות נוראה שמא יבחין בו אחד מגויי האזור ויעשה בו שפטים - וחיכה לשמוע את הברכה המיוחדת מפי ר' אליעזר שעומד למסור נפש על קידוש השם.

בהגיע האות הובל ר' אליעזר אל המדורה הגדולה, ובקולי קולות זעק את הברכה הנדירה: "ברוך אתה השם אלוקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לקדש שמו ברבים" - - -

מרחוק עמד בעל "יסוד ושורש העבודה" ולחש בכל כוונת לבו: 'אמן'!

מוכן היה ה"יסוד ושורש העבודה" להכניס את עצמו בסכנת נפשות עצומה ובלבד שיזכה לענות 'אמן' אחר ברכתו של ר' אליעזר ב"ר שלמה ה"ד.

הגאון הקדוש רבי אלכסנדר זיסקינד, בעל "יסוד ושורש העבודה" (יום פטירתו יח באדר), השיג רישיון מיוחד לבקר את האסיר היהודי, ר' אליעזר, בבית האסורים. שם עודד אותו וחיזק את רוחו לבל ייכשל חלילה...

"הצילו! הצילו!"

ר' אליעזר שמע את הצעקות ונחרד. הוא עצר את עגלתו והביט סביב לראות מי זועק לעזרה. מצד ימין ראה בור פתוח והבין שמתוכו בוקעות הקריאות לעזרה.

רץ ר' אליעזר לשפת הבור וראה גויה צעירה שנתקלה בבור הפתוח ונפלה לתוכו. מיד לאחר שנפלה הגויה, החלו קירות הבור מזרזפים חול בקילוח איטי אבל קבוע אל תוך הבור. ברור היה שאם לא יוציאו אותה משם בעוד דקות ספורות - היא תיחנק למוות ותיקבר בעודה בחיים.

ר' אליעזר החל לסייע לה לעלות מתוך הבור, אולם ניסיונותיה של הגויה לטפס על קירות הבור גרמו להאצה בחול שמשפך לתוך הבור והיא נחנקה ומתה בתוכו.

היה זה ימים ספורים לפני חג הפסח שנת תק"ן, חברת גויים שעברה במקום ראתה יהודי עומד מעל בור ובתוכו גויה מתה, והסיקו את המסקנה ה"מתבקשת" מהימים הללו בלחל השנה: היהודי הרג את הגויה לצורך עירוב דמה במצות של היהודים...

בו במקום נמסר ר' אליעזר לידי השלטונות ואלו כלאו אותו עד לבירור גזר דינו. השופטים ערכו משפט ראווה ולאחר "הצגה" של משפט צדק חרצו את דינו למיתה. אבל ברירה אחת הותירו לר' אליעזר:

אם יואיל להמיר את דתו ולהתנצר - יישאר בחיים.

יהודי קהילת הורודא ששמעו על גזר הדין השתדלו להמתיק אותו ולפדות אותו ממוות לחיים. אך מאמציהם עלו בתוהו.

הכמרים סירבו לוותר על הטרף השמן שהזדמן לידיהם בהיסח הדעת, להציע ליהודי להמיר את דתו או להישירף חיים - ולא הותירו שום אפשרות למשא ומתן.

הגאון הקדוש רבי אלכסנדר זיסקינד, בעל "יסוד ושורש העבודה" (יום פטירתו יח באדר), השיג רישיון

שתיקה בשעת התפילה וקריאת התורה
מסוגלת לכל הישועות

מוסר הפרשה חידושים לכרשת שבוע

כולם מתפללים

בפרשתנו (שמות כט א) כתוב שהכהנים מצווים להביא פר ושני אלים, ובתורה כתוב: "וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדֵּשׁ אֹתָם..." ומובא במדרש (רבה לח, ד) על פסוק זה: "הדא הוא דכתיב 'קחו עמכם דברים'". ופירש העץ יוסף שהמדרש דרש לשון "הדבר" על התפילה, משום שאף אהרן לא נתרצה אלא ע"י תפילה כמו שנראה בהמשך.

"לפי שישאל אומרים: רבון העולם, הנשיאים חוטאים ומביאים קרבן ומתכפר להם, משיח (הכוונה לכהן משהו) חוטא ומביא קרבן ומתכפר לו, או אינו לו קרבן? אמר להם: 'ואם כל עדת ישראל ישגו' וגו'. אמרו לו: עניים אנו ואין לנו להביא קרבנות, אמר להם: דברים אני מבקש שנאמר 'קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ואני מוחל על כל עונותיכם, ואין דברים אלא דברי תורה שנאמר 'אלה הדברים אשר דבר משה' (דברים א, א). אמרו לו: אין אנו יודעים ללמוד, אמר להם: בכו והתפללו לפני ואני מקבל אתכם. אבותיכם כשנשתעבדו במצרים - וכי לא בתפילה פדית אותם, בימי יהושע - לא בתפילה עשיתי להם ניסים? וכו'". והאריך במדרש שבהרבה מקומות נענו ע"י התפילה ע"ש, וסיים המדרש "אף כאן הוא אומר 'וְזֶה הַדָּבָר' לפי שלא התרצה הקב"ה לאהרן אלא ע"י התפילה, שנאמר: 'ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן (דברים ט, כ)".

מדברי המדרש אנו לומדים גודל מעלה התפילה, שמלבד מה שהיא מועילה להיעלל מכל צרה, וע"י תפילה

נתקיים לאהרן זרע הכהנים, הנה היא גם עומדת לישראל לכפר על עונותיהם בכל דור ודור. ומעיקרא הקב"ה העמיד את התפילה לישראל במקום הקרבן, שמי שאינו יכול להביא קרבן, ואפילו ללמוד אינו יודע - יתפלל ויתכפר לו. ועוד מובא במדרש, שהתפילה מסורה בידי כל אדם. גם מי שטען שאין לו כסף לקרבנות, לכולם יש פתרון - להתפלל. זהו דבר גדול שמסור ביד כל אחד ואחד, ואין כוחו אלא בפה. הקב"ה מקבל תפילת ההדיוט כתפילת הצדיק. הרב חסמן בספרו "אור יהל" עמד על דברי המדרש הנזכרים לעיל, כי לכאורה יש כאן פליאה עצומה, הרי ישראל יודעים שכהן משיח מביא פר ומתכפר לו, ונשיא מביא שעיר ומתכפר לו, ובאותה פרשה כתיב קודם לכן: "ואם כל עדת ישראל ישגו", ועם ישראל טוענים: "אנו אין לנו קרבן" וכשנשיב להם הקדוש ברוך הוא פסוק זה, עונים הם עניים אנו, וכו', מה תשובה היא זו? האם קרבן אחד של פר אחד אין בידי כל ישראל להביא? והלא מקובל בדיניו שאין ציבור עני, ומה זאת? אלא ודאי שבעניות רוחנית הדברים אמורים - עניים בדעת, עניים במעשים טובים, וכמו שמצינו להלן שאומר להם הקב"ה: קחו עמכם דברי תורה, והם משיבים: אין אנו יודעים דברי תורה. ולומדים כאן מוסר עצום, את רוממות עני התפילה, שאף אם ישראל עומדים במצב שפל כזה, אומר להם הקדוש ברוך הוא "בכו והתפללו לפני ואני מקבל".

זאת ועוד, הקדוש ברוך הוא ממשיך ומביא להם ראיות: "בימי יהושע לא בתפילה עשיתי להם ניסים? בימי שמואל לא בתפילה שמעתי להם?" - מי מביאים לאותו דור

כנינים חסידות ברסלב

עלֵּשׁוּ הַהִתְחַלָּה שֶׁל הַגָּאֹלָה וְתָקַן כָּל הָעוֹלָמוֹת הָאֵלֶּם מִפְּאֵרֵם, כְּמוֹ שֶׁמֻּכָּן מִרְמְזֵי דְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבֵּנּוּ זְכָרֹנוּ לְבָרְכָהּ (בְּלִקְוֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן ע"ד), בְּעֵת שֶׁאֶמְרָה הַתּוֹרָה עַל פֶּסֶק מִפְּאֵרֵם וְלֹא יִצְאֻ פִּי, ר"ק, שֶׁהָאֵל רָאִישִׁי תְּבוֹת פִּיז'רִים, שֶׁאֶמְרָה אֲזִי, כִּי מִתְחַלָּה הָיָה כָּל הַהִתְחַלּוֹת מִפְּאֵרֵם, שֶׁהָאֵל יִצְאֵת מִפְּאֵרֵם, וְעַכְשָׁנוּ... וְכִי אֶפְסָק בְּאֶמְצַע וְלֹא סִימָן דְּבָרָיו, וְאֶתּוֹךְ דְּבָרָיו הַבְּנֵי, שֶׁעַלֵּשׁוּ הַהִתְחַלָּה מִפְּאֵרֵם. (שיש"ק א-כז).

מוֹהֲרֵנִי הָיָה נוֹהֵג בְּפִאֲרֵים לְשִׁתּוֹת לְשִׁכְרָה, וְהָיָה מְקַיֵּם בְּפִשְׁטוּת צֶאֱז מְקַיֵּם זְכָרֹנוּם לְבָרְכָהּ שֶׁאֶמְרָה (מְגִילָה ז'): "מִיָּב אֲדָם לְבָסְתִּי בְּפִאֲרָה עַד דָּא יֵדַע בֵּין אֲרָרֵי הָקֵן לְבָרְכָהּ מְרָדְכִי". (שם ב' תקעא)

אֶמְרָה מוֹהֲרֵנִי: "סֵדֶר הָעֲבוּדָה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבָּיִם הַפְּאֵרֵם קָשָׁה עָלַי הַרְבֵּה יוֹתֵר מִסֵּדֶר הָעֲבוּדָה בְּיָוֵם הַפְּאֵרֵם" (שם - ג קלט)

ראיה על גודל יכולת התפילה - מיהושע ומשמואל! מאותן תפילות קדושות ונעלות יש ראיה לתפילת דור עני בדעת, שאינו יודע אפילו ללמוד תורה? והתשובה - אכן כך היא התפילה, תפילת ההדיוט יכולה להיות שווה לתפילת יהושע ושמואל. וכן איתא במדרש (שמו"ר כא, ה): נאמר "תפילה למשה" ונאמר "תפילה לעני", שניהם בלשון שווה, שהקב"ה שומע לתפילת העני כמו לתפילת משה רבינו.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

משה (אה"ע ח"ד סוף סימן ז') הבית היהודי (להגר"א זכאי חלק ט' עמ' 274), ודעת מרן הרב עובדיה שנין להכשיר פלסטיק בהגעלה. ולבני אשכנז - כלי פלסטיק דינם כחרס ולכן יש לקנות מחבת חדשה לפסח.

מחבת לצליה (פלנציה) - מכיון שמחבת זו עשויה לצליה בלי רוטב, חייבת הכשרה בליבון על ידי ברר עד שהכלי מאדים וניצוצות ניתזין ממנו, ומכיון שכיום הכלים מאד עדינים ויש חשש שהאדם לא יכשיר את הכלי כראוי, ולכן אין לה הכשר לפסח וצריך לקנות מחבת חדשה לשימוש בפסח.

מגל שפועל על גז - אם יש אפשרות לחממו למעלה מ 400 מעלות צלזיוס, ינקה את המגל והרשת היטב ויפעיל את המגל על החום הגבוה ביותר במשך כחצי שעה, ומכל מקום אף בזה ראוי להחליף את הרשת לפסח.

רשת המיוחדת לצליית כבד - אינה צריכה הכשר כלל, מכיון שלא משתמשים בה לשום תשיש אחר מלבד לצליית הכבד.

סכ"ם צלחות וכוסות - הסכ"ם שעשוי מממתכת, ובלע ברות מכלי שני, שהרי יוצקים מהמים שהוא הכלי הראשון, אל הצלחת והסכ"ם שהם כלי שני, לכן ניתן להכשירם על ידי שמערים עליהם מים רותחים. צלחות - אם הם עשויים מחרס או פורצלן אין להם הכשר כלל, וכלי פלסטיק וזכוכית ביארנו לעיל.

כללים אלו ניתנים למי שלא מצא מקום שבו יכול לעשות הגעלה כדין וצריך להגעיל בביתו, אמנם מכיון שיש פרטים רבים בהגעלת כלים, לכן לכתחילה יש להקפיד ללכת למקום שבו מגיעים כלים על פי ההלכה, ולא לעשות לבד בבית, ומכל מקום במקרה שהוצרך להגעיל כלים בבית, כדאי להתקשר להתייעץ עם רב ב"קו ההלכה" ולקבל הנחיות ברורות.

סוגי הכלים והכשרתם

סירים ומחבתות - ניתן להגעיל במים רותחים.

סיר ותבנית מזכוכית - לבני ספרד - כל כלי הזכוכית, הכשרם בשטיפה במים צוננים, ואף בכלי זכוכית שמשתמשים בהם לבישול ואפייה, אין צריכים הגעלה כלל, והכשרם בשטיפה. כל זאת בתנאי שהכלי נקי לחלוטין ואין בו שריים שנדבקו, אבל אם יש בו נקודות שחורות או חומות של שריים שנמצאים על גבי הכלי ואינם יורדים, אין אפשרות להשתמש בכלי בפסח כלל. ולבני אשכנז - כלי זכוכית אסורים ואין להם הכשר כלל, ויש לקנות כלים חדשים לפסח.

מחבת טפלון - לבני ספרד - ניתן להכשירה בהגעלה, משום שציפוי הטפלון נחשב לפלסטיק שו"ת אגרות

כיצד עושים הגעלת כלים לפסח:

ישנם כמה כללים הנצרכים לידיעה לפני הכשרת הכלים בהגעלה:

א. יש לנקות את הכלי היטב, שהכלי יהיה נקי ושלא יהיה דבוק עליו שריים כלל, פעמים שישנם כלים שמרוב שימוש נדבק בהם שריים שאינם ניתנים להסרה (כל מיני נקודות שחורות או חומות) במקרה זה אין אפשרות להכשיר את הכלי, לכן יש להקפיד בזה שהכלי יהיה נקי לחלוטין.

ב. כל הדברים המחוברים לכלי כגון ידיות הכלי, ידית המכסה וכדומה, אין צריך להסירם משום שהכל נחשב לכלי אחד, ומכל מקום יש לנקות היטב את מקום הברגים ולבדוק שאין שם שריי חמץ או חלודה.

ג. כאשר מגיעים כלים חלבים ובשריים יחד, יש להקפיד לפני שמטבילים אותם במים החמים לשים במים חומר הפוגם כגון סבון כלים וכדומה.

ד. להמתין עד שהמים יבעבעו, ואז להכניס את הסיר ולהמתין כמה שניות עד שהמים חוזרים לבעבע.

ה. להוציא את הסיר ולשטוף במים הקרים.